

JEAN RICHERIN

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Τραγούδι με μουζούκι.

Ένας λεβέντης μιὰ φορά,
 — και τραϊ λαλό
 και τραϊ λαλά,—
 Ένας λεβέντης μιὰ φορά
 νᾶγάπαι μιὰ ἄπιστη κυρά.

Τοῦ λέει : Για σῦρε αἴριο ταχιά
 — και τραϊ λα-λό
 και τραϊ λα-λά—
 τῆς μάννας σ' φέρε μ' τὴν καρδιά
 γιὰ νὰν τὴ ρήξω στὰ σκυλιά !

Τρέχει στὴ μάννα. . . και τὴ σφάει !
 — και τραϊ λα λό
 και τραϊ - λα - λά —
 τρέχει στὴ μάννα. . . και τὴ σφάει,
 τῆς βγάνει τὴν καρδιά. . . και πάει !

Τρέχοντας, πέφτει και χτυπάει :
 — και τραϊ λα λό
 και τραϊ λι - λά—
 τρέχοντας πέφτει και χτυπάει. . . .
 Μαζί του κ' ἡ καρδιά κυλάει.

Και καθὼς κύλαε, ὄχ ἄλιά!
 — και τραϊ λαλό
 και τραϊ λαλά!—
 και καθὼς κύλαε, ὄχ ἄλιά !
 βγάξει ἡ καρδιά ψιλὴ λαλιά:

Και τούτ'λε κλαίοντας ἡ καρδιά :
— και τραϊ λαλό
και τραϊ λαλά !—
και τούτ'λε κλαίοντας ἡ καρδιά :
— Γιέ μου, μὴ χτύπησες βαρεία ;

Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ - ΛΑΥΡΑΣ

ΚΗΟΥΤ ΧΑΜΣΟΥΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΙΚΗΤΡΑ

Ἵπηρετοῦτα εἰσπράχτορας, ἐκεῖνο τὸν κειρό, στὸν ὑπόγειο σι-
δηρόδρομο τοῦ Σικάγου.

Ἄκουστε λοιπὸν τὶ μοῦ συνέβηκε τὴν παρχμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς,
ἀποβραδὶς.

Σὲ κάποιον σταθμὸ, ἀνεβαίνει ἕνας κύριος στὸ τραῖνο, πολὺ καθῶς
πρέπει, ἴσκαμε τριάντα χρονῶν ἀπάνου κάτου.

Μοῦ πιάνει τὴν κουβέντα.

— Δέ μοῦ λέτε, πόσα λεφτὰ κερδίζετε ἀπ' τὴ δουλιὰ σας ; . . .

Συνειθισμένη ἐρώτηση στὸν τόπο τῶν Yankces. Τοῦ εἶπα τὸ μι-
σθὸ πού ἔπαινα.

— Δέ θῆθελες νὰ βγάλεις καμμιά δεκαρικὰ δολλάρια ἀκόμα ; . .

Τοῦ ἀποκρίθηκα, ἐννοεῖται, καταφατικά.

Τότε μοῦ γύρεψε τὸ δρομολόγιο τοῦ σιδηροδρόμου. Τὸ κοίταξε
καμπόση ὥρα, μὲ μεγάλη προσοχή, καὶ κατόπι μοῦ εἶπε :

— Εἴστε τῆς ὑπηρεσίας ἕλη τὴν ἡμέρα σήμερα ;

— Μάλιστα.

— Τότε λοιπὸν, μπόρεῖς νὰ μοῦ κάνεις μιὰ χάρη. Ἄκουσε περὶ
τίνος πρόκειται : Κοντὰ στὸ σταθμὸ τοῦ Μονρόε, τὸ τραῖνο περνάει
πάνου ἀπὸ ἕνα πηγάδι πού συγκοινωνεῖ μὲ τὸ ὑπόγειο καλώδιο τοῦ
σιδηροδρόμου. Τὸ πηγάδι αὐτὸ εἶναι κλεισμένο ἀπὸ πάνου. Ἐγὼ θὰ
σηκώσω τὸ σκέπασμα καὶ θὰ κατέβω μέσα.

— Θέλετε ναὺτοχτονήσετε ;